

— w rezultacie:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/71/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r.;
- posiłkowo, nakazanie usunięcia nazwiska Ibrahima EZZEDINE'a z wykazu załączonego do wspomnianej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ze względu na to, że motywy umieszczenia strony skarżącej w wykazie osób i podmiotów, do których stosują się środki ograniczające, mają charakter szablonowy bez podania jakiegokolwiek dokładnej okoliczności faktycznej pozwalającej na ocenę istotności wspomnianego wymienionego umieszczenia w wykazie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że zarzuca się stronie skarżącej przyczynianie się do finansowania bezprawnych rządów L. Gbagba, podczas gdy strona skarżąca wykonywała tylko działalność prywatnego przedsiębiorcy i przez uiszczanie podatków i opłat przyczyniała się po prostu do finansowania Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, a nie konkretnego reżimu.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2011 r. — Kessé przeciwko Radzie

(Sprawa T-132/11)

(2011/C 130/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Feh Lambert Kessé (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 15 stycznia 2011 r. są w odniesieniu do skarżącego Feha Lamberta Kessé bezzasadne;
- w konsekwencji,
  - stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.;
  - ewentualnie, nakazanie usunięcia nazwiska Feha Lamberta Kessé z list załączonych do wspomnianego rozporządzenia i wspomnianej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione przez skarżącego zarzuty i przedstawione przez niego główne argumenty są zasadniczo identyczne w stosunku do zarzutów i argumentów przedstawionych w sprawie T-130/11 Gossio przeciwko Radzie tudzież do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2011 r. — Al-Faqih i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/11)

(2011/C 130/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Zjednoczone Królestwo), Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Zjednoczone Królestwo), Taher Nasuf (Manchester, Zjednoczone Królestwo) i Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister i N. Garcia-Lora, solicitor)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1139/2010 ⁽¹⁾ i rozporządzenia Komisji (UE) nr 1138/2010 ⁽²⁾ w zakresie dotyczącym skarżących i
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżących oraz wszelkimi kwotami zapłaconymi w związku z pomocą prawną w kasie Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący twierdzenia, iż Komisja rozmyślnie zignorowała wiążące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości i nie dokonała niezależnej weryfikacji podstawy wpisu skarżących do wykazu, ani nie zażądała podania powodów umieszczenia skarżących w wykazie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący twierdzenia, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 1139/2010 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1138/2010 nie respektują prawa do kontroli sądowej i naruszają prawo do obrony, naruszając tym samym art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący twierdzenia, że wnioski, do których doszła Komisja w przeprowadzonej przez siebie kontroli w odniesieniu do jednego ze skarżących, Sanabel Relief Agency Ltd, są błędne i nieakceptowane z prawnego punktu widzenia.

4) Zarzut czwarty dotyczący twierdzenia, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 1139/2010 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1138/2010 stanowią nieproporcjonalne naruszenie praw własności i prawa do poszanowania życia prywatnego wszystkich czworga skarżących w rozumieniu art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Ponadto takie ustawodawstwo jest nieracjonalne, szczególnie w świetle stanowiska Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z którym trzej pierwsi skarżący nie spełniają już relewantnych kryteriów umieszczenia w wykazie.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1139/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. zmieniające po raz 141. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami (Dz.U. 2010 L 322, s. 6)
- (²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1138/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. zmieniające po raz 140. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami (Dz.U. 2010 L 322, s. 4)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — Guiai Bi Poin przeciwko Radzie

(Sprawa T-137/11)

(2011/C 130/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Guiai Bi Poin (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, GEORGESA GUIAI BI POINA, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych,
- w konsekwencji,
  - stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,
  - subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko GEORGESA GUIAI BI POINA zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, w zakresie w jakim powody umieszczenia nazwiska

strony skarżącej w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi są stereotypami niezawierającymi jakiegokolwiek dokładnej informacji faktycznej.

2) Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, w zakresie w jakim:

— stronie skarżącej zarzucono, że odmówiła uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta A. Quattary, podczas gdy strona skarżąca jako wojskowy nie może odmówić posłuszeństwa konstytucyjnym organom swego kraju, które ogłosiły, że demokratycznie wybranym prezydentem jest L. Gbagbo oraz

— stronie skarżącej zarzucono, że jest odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, podczas gdy strona skarżąca nie została postawiona przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym, którego jurysdykcja została uznana przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2011 r. — Ahouma przeciwko Radzie

(Sprawa T-138/11)

(2011/C 130/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, Brouhy Nathanaëla AHOUMY, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych.
- w konsekwencji,
  - stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,
  - subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Brouhy Nathanaëla AHOUMY, zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne